

*Збаразька централізована бібліотечна система
методично – бібліографічний відділ*

Серія: «Духовні острови
мого народу»

*(Поетичні спроби жительки
с. Романове Село
Мельничук-Фижик Ольги)*

Збараж – 2015

ББК 84.4Укр 6 Тер
П 41

Пошуково-дослідницька робота	Г. Т. Киндьо, бібліотекаря бібліотеки-філії села Романове Село.
Упорядник	Т. Кульпа, завідувач методично-бібліографічного відділу ЦБС.
Комп'ютерний набір	Г. Бондар
Відповідальна за випуск	О. Бойко, директор Збараської ЦБС.

П 41 Поезіє, з душі моєї лийся... [Текст] / Збараська центр. б-ка, метод. – бібліогр. від.; упоряд. Т. Кульпа. – Збараж: [б. в.], 2015. – 23 с.

Видання містить поетичні рядки творчості жительки села Романове Село Ольги Мельничук-Фижик. Поезія не претендує на досконалість, але написана від душі... тому й повинна сприйматися серцем.

ББК 84.4Укр 6 Тер

© Збараська центральна бібліотека, 2015

Від упорядника

Чому болить душа? Чому ми плачемо, коли нам боляче, та радіємо коли весело? Скільки їх набереться, цих чому? Відповіді на них часом бувають дуже непростими. Та головне, може, не в цьому. А в тому, що ми шукаємо їх. Це засвідчує: душа працює. Душа не вмерла. Відтак – і ми живі. Живі доти, допоки страждаємо й радіємо, допоки мучать нас сумніви й мучить каяття, допоки чиїсь сльози викликають бажання витерти їх.

Поезія неможлива без почуття, без любові, без душі.

Автори намагаються вилити Душу у словах, промовлених до читачів. Якщо ж читач здатний відчувати не лише свій біль, то він зуміє збагнути не тільки прочитане, а й Душу автора, Душу висловлену в словах.

У посібнику зібрано пошуково-дослідницькі роботи бібліотекарів Збараської ЦБС, які розміщені в алфавітному порядку назв бібліотек-філій...

Електронну версію посібника розміщено на веб-сайті Збараської ЦБС: <http://zbarazh-library.com.ua/index.html>.

Скоро осінь

*Позолотою вкриваються дерева
У права вступає осінь-королева.
Берізка шелестить ще зеленим листом,
А кущі калини з ягодами як намистом.
На узліссі клен обійма гілками
Берізку білокору неначе руками.
Туман по долині і понад рікою,
Вмивається ранок срібною росою.*

Берізка

*Берізка білокора віти опустила,
Як дівчина-білявка коси розпустила.
Вітерець легенько гілочки гойдає,
З деревця листочки-монетки здуває.
Як золото розсипане й трава шовковиста,
Уміла художниця, осінь барвиста.
Із красенів кленів листя опадає,
У тихій зажурі осінь походжає.*

Великдень

*Голубіють проліски, синь небес,
Лунає могутньо – Христос Воскрес!
Земля оновиться, забуває цвітом,
Христос Воскрес! – лине над світом!
Сонечко всміхається з простору небес,
Дзвони сповіщають, що Христос Воскрес.
Моліться щиро християне-люди,
Благодать і ласка Господня буде!
У вінку терновім страждав на хресті,
За гріхи народу муки тяжкі ті.
Безмежна сила, чудо із чудес,
Після смерті – Спаситель воскрес!*

Храм Господній

*Тут затишок і спокій, зупинись на мить,
Натрудженою рукою чоло перехрестить.
Високо на бані виблискує Хрест,
І темному і злому висловлює протест.
В час радості чи горя прийди сюди,
До Храму Святого і внуків (діток) приведи*

Капличка

*Де з верб облітають маленькі пушинки,
Літають, кружляють неначе сніжинки,
Де берег зелений і джерело-криничка,
Тут хрест виблискує, збудована капличка.*

Святиня

*На березі зеленому, де джерело-криничка,
Як золотом виблискує Святиня невеличка
Помолитись щиро приходять люди,
Мир і єдність хай на Україні буде!
Діточки малі складають рученята,
Дай Бозю здоров'ячка для мами і тата.
Усім дай здоров'ячка і мирного неба,
У радості й щасливо нам рости треба!*

Захід сонця

*Як пожежа серед хмар палає,
Сонце заходить, промені розсипає.
На обрії пожежа, природи картина,
Божим творінням милується людина!*

Реаль (дійсність)

*На квітку сіла бджілка,
В далині виграє сопілка,
Я бачу і чую реаль,
На тині павутина як вуаль.*

Ліс

*Ліс весняний, линуть думки,
Дні промайнули, щасливі роки.
Проліски сині стелились до ніг,
Квітів дитинства ліс не зберіг!
В'ється барвінок по килимі-листі,
Дерева строгі, якісь урочисті,
Скоро розквітнуть конвалії духмяні.
Квіти – намистинки у затинку на поляні.*

(22 квітня)

Подарунок

*Стрілки-листочки, ніжні квіточки,
Скромний букетик від Каті-дочки,
Свіжість лісу й весняну красу
У дім рідненькій матусі несучу.*

Світанок

*Ще зорі сяють у вишині небесній,
Блимає, прямуючи вдаль літак,
Народжується світанок чудесний,
Спостерігаю – і легко дихати так!
Зорі бліднуть і гаснуть поволі,
Світлішає небо, а простір який!
Обриси дерев на горизонті колі
І чути спів півня голосний!*

Літо

*Пахощі навколо, бараболя цвіте,
Все росте й буяє – літо золоте!
Нивка гречки, запах медовий –
Край рідний, квітучий, чудовий!
Соняшники статечні над тином нахилились,
На сонечко подібні і трохи загордились.
Квіти красиві великі й малі,
Гарно, казково в українському селі.
Бджілки-трудівниці нектар збирають,
Між липовим цвітом і квітами літають
Вдалині за селом колосиста пшениця,
Буде з урожаю хліб і паляниця.*

Жнива

(На згадку про бабцю Марію)

*В розпал спекотного літа
Достигла нивка жита.
Налився тяжкий колос,
Жайворонок подає голос.
- Молотити йду до Бога! –
В співі чується тривога.
Впав цій, - гучно лунає.
Пташка до жнив закликає!*

Рідний край

*Вітер хвилі жене по пшениці,
До джерела йду напиться водиці.
Цвіркоче коник, співає пташка,
Мій рідний край неначе казка.
Стоять обабіч дороги тополі,
Шумлять, розмовляють із вітром на полі.
Свідки епохи, окраса краю
Й сонце віддзеркалюється в краплях водограю.
Хлібне поле й безмежна дорога,
Тут зустрічей радість й розлуки тривога.
До отчого дому в спориші стежина,
Прекрасний край – моя батьківщина!*

Батьківщина

*Дерев силуети ніби на картині
В світанковий час у ранній годині.
Роздається ку-ку-рі-ку, горлечко голосисте,
А повітря прохолодне, з озоном і чисте.
Росою вмите зустрічає день,
Пташка маленька співає пісень.
Гуси гелгочуть, пасеться корова,
Щебетом пташиним повниться діброва.
Село рідне, моя батьківщина!
Хата біленька, в спориші стежина.
Вода цілюща з журавля-криниці,
В світі немає смачнішої водиці!
Верба розлога край городу
Віти опустила у струмкову воду.
Під ясенovими крильми біленька хатина
І чорнобривців цвіт – моя батьківщина!
І цвіт калини й пісня солов'їна
Моя квітуча – ненька – Україна!
Верби опустили гілля до води,
У вільну хвилину сюди прийди.
На бережку зеленому з вудкою посидь,
Краса неповторна, любо відпочить...
На хвильках виблискують сонця промінці,
На воді ставка гусей табунці.
Мама-качка, шнурочком качата,
Як клубочки пухнасті пташата
Верби і ставок, квітуча долина,
Й зелений лісок – наша Батьківщина.
Земля родюча й працьовиті люди,
А зароблять гроші за кордоном всюди.
Де ти народився – наймиліший край,
Будеш далеко, його згадай!
Груша розлога під батьківською хатою,
Думка лине пташкою крилатою.
Не в змозі передати теплі почуття,
Тут перші кроки й початок життя.*

25 липня 2011 р.

Першій вчительці

*Сніги розтанули, спливли в річки,
Під лісом на горі біліють квіточки.
Провела рукою Весна – королева,
Квіти цвітуть і оживають дерева.
Радують весною вісники весняні,
Як зграйка пташок тут діти рум'яні
Букетики ніжні збирають за селом,
Вчительці першій з вдячністю й теплом.*

(20. 01. 2013 р.)

Мальовничий край

*Купе зозуля десь між гіллям,
Щиро рахуючи комусь літа,
Захоплюємось красою і довкіллям,
В житті повинна бути мета.
Правдиво на світі треба жити,
То Бог здоров'я і сил дає –
Людей поважати, Україну любити,
Бо тут твій рід і коріння твоє!
Цвіте у лузі пишно калина,
Цілющу воду дарує джерело,
Квітуча, єдина ненька – Україна,
Прекрасне, мальовниче Романове Село!*

Стежини дитинства

*На віддалі років згадую село,
Дитинство безтурботне, щасливе було.
Струмочок маленький і берег у травах,
Дні проходили в іграх і забавах.
Босоніж бродили сріблястою росою,
Милувались краєм, земною красою.
Блавати (волошки) сині, колосисті пшениці,
Віночок на голівці й букетик у руці.
На квітах блищать сонця промінці,
Усмішка радісна на замурзаному лиці.
В дитинство повертаюсь на крилах думок,
Подружок згадаю й маленький струмок.
Ті верби зелені, як коси гілки,
То край найдорожчий, дитинства стежки.
А в зимову пору, взявши санки,
З гори кататись йшли навпрошки.
Носики червоні, рум'яні щічки.
Мчали з вітерцем до струмочка-річки
Гамір не стихав і дзвінкий сміх,
В сутінках розходились по домівках своїх
Спогади минуть із життєвих доріг
На стежини дитинства, на батьківський
поріг.
Цвітуть чорнобривці коло хати,
Назустріч вийде старенька мати.*

(27 липня 2012 р.)

Далека казка

*На пасовищі тече малий струмок,
Спогади линуть на крилах думок,
Похилився над водою куц калини,
З джерела пили долонями водицю,
Берегли, не руйнували ту криницю.
Музики ноти у птахів щебетані
Ми корів пасли в лузі на світанні.
Свіже повітря, простір і краса,
Блищить на квітах і травах роса.
Приємно згадати килими запашні
Чебрецю – катеринки тепер мені.
Острівці-озерця дикої конюшини,
Щасливі дні, незабутні стежини.
Сонце ласкаве, стріли-промінці,
Зручно всівшись, граєм в «камінці».
Розстеляли хустку на трави шовкові,
Ставили яблука і груші медові,
Бабусин хліб, спечений на черені,
Шкірочки хрумкі, окрайці смачні.*

12. 02. 2013 р.

Село дитинства

*В дитинство мене повертають думки,
Де айстри й чорнобривці посіяні в рядки.
Грядочка цибулі, грядка часнику,
Яблуні і сливи, й вишні у садку.
Як грона винограду вишні-ягідки,
Ласували ними усі залюбки.
Цвіли георгіни біля тину,
Радували красою у літню днину.
У заметіль сніжну чи лагідне тепло,
Гарне, мальовниче дитинства село.*

Рідна мова

*Як у коштовних коралях куц калини,
Символ краю, України, Батьківщини.
Наша Батьківщина – квітуха Україна
Мова співуча, як трель солов'їна.
Ніжно, мелодійно слова звучать.
Рідною мовою легко розмовлять.
В шелесті діброви, в шумі водограю,
Мову українську серцем відчуваю.
Почуття й думки можу передати,
Найдорожчій в світі: «мама» - сказати.
Дитинство, матусі пісня колискова,
Це Тараса Шевченка і Лесина мова.*

Липовий цвіт

*Липа цвіте, запах медовий,
Згадки несуть у край чудовий.
У бабці липи коло воріт,
Моє дитинство – казки світ.
Сонечко гріє із самого ранку,
Зустрічаю подружок Соню і Оксанку.
Цвіт зривали в полотняні торбини,
Радість і захоплення сільської дитини.
Гарно навколо, співають пташки,
Дерева берегли не ламали гілочки.
Чай запашний пили зимою
Із паляницею смачною, скоринкою хрумкою.*

(12 липня 2015 р.)

Вісники весни

*Вісники весни, квіточки біленькі,
Голівками кивають рослини маленькі.
Дощик щедро землю поливає
Холодно, похмуро, ліс ще дрімає.*

Воїн

*Перші квіти цвітуть весною,
Тут стрілянина, окопи, поле бою.
І небо сіре, все дим огортає,
Попіл пожарищ навкруг осідає.
Хлопці-воїни відважні в бою,
Захищають Україну квітучу свою.
Як птах поранений боєць упав,
Рукою безсилою підсніжник зірвав.
На мить спомин в дитинство поніс,
Як букетик квітів матері приніс.
Ніжність і ласка в очах світилась,
Із вдячністю і любов'ю на нього дивилась.
Рідна виглядає, старенька матуся.
Говорив при розлуці – не плач, повернися!
Ворожа куля безжалісно скосила,
Не чекай додому воїна-сина.
Поліг за Батьківщину, казковий край
У снах зі мною зустрічі чекай!
Хай ниви колосяться щедрим урожаем,
Пісня лине рідним краєм.*

(10 березня 2015 р.)

Святий вечір

(Присвячую Ганні Гупало і її синові Ігореві)

**Бринять сльозинки на очах, дочекалась вечери,
У серці тривога і смуток відчиняє двері.
Стук у шибку, стрепенулась, - син прийшов,
Нікого, швидше пульсує в жилах кров.
Поривчастий вітер снігом сипле, жбурляє
У теплій оселі затишку і радості немає
Ніч огорнула землю темним крилом,
Пусткою віє, схилилась мати на столі.
Думки, думки гіркі неначе полин,
Полум'я війни на сході, в АТО її син.
На коліна впала, молитви щиро промовляє:
«Нехай синочок скоріше додому вертає».
Пригорне матусю до грудей: «рідна, я прийшов»
Низький уклін й безмежна синівська любов,
Обійме Ігорчика, - дорогий, хороший мій!
Витре сльози дитині, - плакати не смій!
Давно вечеря охолола і свічка догорає,
У вірі, надії вона всевишнього благає
До Матінки Пречистої прибігає знов,
Охорони від злого, візьми під свій Покров.**

(20 грудня 2014 р.)

Героям слава

**У літню пору, чи як заметіль зимова,
Гарна, мальовнича, Україна калинова.
Вітер гуляє в дерев верховітті,
Наша Батьківщина наймиліша в світі.
Війна на Сході, все полум'ям горить,
Обов'язок воїна країну захистить.
Благословляє ненька рідного сина,
В АТО їде дитина єдина.
Господи Всевишній! Молитви прийми!
Життя синові і побратимам збережи!
Матінко Пречиста! Візьми під Покров!
Щоб кожен живий до родини прийшов!
У місячну нічку матуся не спить,
Сльози котяться і серце болить.
Вдень робота валиться з рук,
Чи буде у неї внучка чи внук?
Сини України полягли в боях,
Кров'ю зрошений пройдений шлях.
Цвіти наш краю, завітчаний цвітом,
Героям Слава! – лине над світом!**

(15 жовтня 2014 р.)

Анастасія – воїн

*(Присвячую Анастасії Цебринській,
із с. Романове Село, Збаразького району)*

**Повстав майдан за краще життя,
Настуся там присутня, ще зовсім - дитя.
За долю України серце болить,
Єдину, калинову не може не любить.
Юнка в столиці, в гущі подій,
Перечити в рішенні, ненько, не смій! -
«Небезпека чатує, дома будь»,
Настя обрала тернисту путь.
Жила у наметі, якось не привично,
Із друзями затишно і романтично.
Ділили окраєць хліба святого,
Не їли ніколи смачного такого.
Багаття палили, а кулі дзижчали,
Батьки кровинку свою виглядали.
Скоріше, дитино, у село вернисьь,
Звесели матусю, до грудей пригорнисьь.
Полум'я війни на Сході зайнялосьь,
Дівча відважне з дому подалосьь.
Не перечте, рідненькі у цьому мені,
Повинна бути на полі борні!
Я лепту свою в перемогу вкладаю,
Неодмінно буде, впевнена, знаю!
Молитви Ваші додають всім сили,
Щоб ворожі кулі життя не скосили.**

(25. січня 2015 р.)

Воїни

*Настя у формі, коханий теж,
Їхньому щастю немає меж.
Сонячний день, буяє цвіт,
О, прекрасний навколо світ!
Скромний букетик у руці твоїй,
Недавно чули «градів» бій.
Тендітна постать, ти ласкава, мила,
Велика відвага, героїзм і сила.
Усе квітне, розцвів бузок
В селі гарно, багато стежок.
Стежинами обоє мандрували,
Про війну, форми, всім згадали.
Скромна, юна, усмішка чарівна,
Легка хода, як весна – царівна
Хай воєн не буде, розрухи і бід
Ниви засівайте й продовжіть рід.
Крони каштанів у свічках-суцвітті,
Навкруги трави й квіти розмаїті.
Травень квітучий крокує землею,
Хай мирне небо голубіє над нею.*

Стежки дитинства

*У травах стежина, ген аж за село,
Там житне поле як золоте було.
Додолю хилились колоски налиті,
Моя Батьківщина - наймиліша в світі
В голубизні неба жайворонок співа,
Он у копах жито, почались жнива.
Ішли з подружкою по липовий цвіт,
Мені і Наді по десять літ.
На узліссі липи, цвіт медовий,
Край український, казковий, чудовий.
Стежина губилась аж коло річки,
Там в затінку рибалка, неподалік кринички.
На крилах думок, на стежинах буваю,
Де липи старенькі у рідному краю!*

Роздуми

*У рідному селі іду дорогою,
Навкруги дивлюся із смутком і тривогою
Хати-пустки осіли до землі,
Заросли бур'янами стежечки малі.
Гарно, весело колись було,
Цвітом завітчане процвітало село.
Умільці – механізатори, невтомні трударі,
Працювали в полі зранку до зорі.
Вирощували зернові, бобові, буряки, бараболі
Все росло без ГМО на колгоспнім полі.
Молоко на фермі як річкою лилося,
Людям роботящим радісно жилося.
Без преміксів сала, шинки і ковбас
Усім вистачало в незабутній час.
Свиней не продавали, щоб у вишах вчити,
За кордон не їхали грошей заробити.
Ціни невисокі і хоч зарплати малі,
Продуктів вдосталь було на столі!
З одним рублем йшли до магазину
І шість буханок хліба є в торбину.
А на здачу сірники тоді давали,
Їх селяни на запас на горищах мали.
Сміхом, гамором повнилися хатини,
Щасливі сім'ї, великі родини.
Часто бузьки прилітали в село,
Тож дітей у класах багато було.
Господь дарував щедрі урожаї,
Благодать й достаток у рідному краї.*

(21 квітня 2015 р.)

ЗМІСТ

Від укладача	3
Скоро осінь.....	4
Берізка	4
Великдень	5
Храм Господній.....	5
Капличка.....	6
Святиня.....	6
Захід сонця	6
Реаль (дійсність).....	7
Ліс.....	7
Подарунок	7
Світанок.....	8
Літо	8
Жнива	9
Рідний край.....	9
Батьківщина.....	10
Першій вчительці.....	11
Мальовничий край.....	11
Стежини дитинства.....	12
Далека казка	13
Село дитинства.....	14
Рідна мова.....	14
Липовий цвіт.....	15
Вісники вести.....	15
Воїн.....	16
Святий вечір.....	17
Героям слава.....	18
Анастасія – воїн.....	19
Воїни.....	20
Стежки дитинства.....	21
Роздуми.....	22